

zódott (Komjáthy Jánoshoz), rövid ideig Székesfehérvárott működött, de elég korán visszavonult a színpadtól férje (névrokona: Leopold Gyula) oldalán. Szerepei: Szilágyi Erzsébet (Hunyadi László operában), Margit (Faust), Violetta (Traviata), Recha (Zsidónő), Santuzza (Parasztbecsület), Nedda (Bajazzók), Friquet Rózsi (A remete csengetyűje; a M. Kir. Operaház »Villars dragonyosai« címen adta), a »Hoffmann meséi« hármasszerepe, Rosalinda (Bőregér = Denevér), Fiammetta (Boccaccio), Hercegnő (Madarász) stb. Koloratúra-éneke mintaszerű volt; üdén csengő hangjáért és iskolázott, izléses előadásiért szívesen ünnepelték.

Leopold Gyula, kabaréigazgató, sz. 1870. febr. 22., Rárósmulyadon, Nógrád m. Losoncon és Budapesten végezte tanulmányait, majd ujságíró lett. Résztvett a világháborúban. (Lásd világháború címszót is.) 1918-ban átvette az Intim Kabaré vezetését, melynek hat évig volt az igazgatója; ezen idő alatt sok új színész és új író jutott érvényesüléshez. Első neje: L. Franciska, operaénekesnő, (L. o.) második neje: Szeless Elza, színésznő. (L. o.)

Leővey Gyula, színész. (Lásd: Kóródy Gy.)

Leővey Ilka, színésznő (L. József nővére), sz. 1858-ban, Pesten. Színpadra lépett 1868-ban, a Nemzeti Színháznál. 1880. jún. 1-én mint szerződött tag első ízben lépett fel a Budai Színkörben, a »Betyár kendője« Örzi szerepében. Mint férjezett Beleznay Ignácné húnyt el Szegeден, 31 éves korában, 1889. máj. 15-én.

Leővey József (lövő), színész, sz. 1840. ápr. 16-án, ősnemesi szabolcsi családból, megh. 1917. jún. 30-án, Zomborban. (Családja a nemesi levelét a címerrel együtt 1453-ban kapta, V. Lászlótól.) Pályáját a Nemzeti Színháznál mint díjtalan gyakornok kezdte, 1861-ben, honnan rövid idő múlva (okt. 1-től) a Budai Népszínházhoz került, Molnár Györgyhöz. A színház bukása után, 1865-ben, előbb Győrbe ment, onnan Miklóssy Gyula színtársulatának lesz a tagja, egy év után,

a nyári szezonban, Bényei István szerződtette. 1866. okt. 1-én* a kolozsvári színházhoz hívták meg, ahol Fehérváry Antal igazgatása alatt öt éven át működött. 1871. ápr. elején a Nemzeti Színházban vendégszerepelt szerződtetési célból, ahol máj. 1-től működött. Itt azonban Szigligeti Ede miatt nem volt maradása és csak öt évig működött. 1876. nyarán a nagyváradai konzorcium tagja. 1876–77-ben Sebők Lajosnál hős- és jellem szerepeket játszik és egyben rendező is. 1878-ban Szabó Antal erdélyi színingazgatónál találjuk, 1879-ben Várady Ferenc tagja, egy év múltán Szathmáry Károly budai színtársulatához szerződött. 1880. okt. 1-én Bártfai Paczona Antal tagja, azután Polgár Gyulánál volt. 1882-ben konzorcionális alapon direkciónál fog. 1887. dec. 13-án, Nagyszombatban megünnepelte színészkedése 25 éves fordulóját, Bánfalvy Béla társulatánál, »Othello« címszerepében. 1892. jan. 13-án Halason megtartja 30 éves jubileumát, Bátossy Endre társulatánál, a »Vasember« címszerepében. Elbúcsúzott 1910. dec. 15-én, Zomborban, »Othello«-ban. 1883–1904-ig a következő direktoroknál működött: Jakabffy Gábor, Fábián László, Füredi Károly, Ágh Aladár, Kunhegyi Miklós (kinél három ízben titkár is volt), Deák Péter, Pesti Ihász Lajos stb. — Neje: Ujfalusi Gizella, színésznő, sz. 1852-ben. Színpadra lépett 1868-ban Jakab Lajos társulatánál. Megh. 1888. dec. 4-én, Csákován, hol Miskolczy László búcsúztatta.

Leővey Leó (lövő), (L. József fia), színész, sz. 1869. okt. 23-án, Kolozsvárott. Színésszé lett 1893. aug. 1-én, Leszkay Andrásnál. (Előzőleg hivatalnok volt.) Működött Nagyváradon, Óbudán, Szabadkán, Aradon, Nyitrán, — Makó Lajosnál, majd ismét Kolozsvárott, ahol 1926. március 3-án ülte meg 30 éves jubileumát az »Ezred apja« c. bohózatban. 1927. január havában házasságra lépett szentháromsági Magyary Judittal, néhai Magyary Mihály, a kolozsvári »Ellenzék« alapító-főszerkesztő s kiadójának a leányával. Leővey Leó egyike a vidék legjobb komikusainak és operett-buffóinak. Sajátságos száraz humorával és ötletes játékával mindenütt hatást keltett.